

DZIENNIK URZĘDOWY WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 31 marca 1953 r.

Nr 3

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA:

Dział I.

Str.

Poz.:

8. — Nr 11/53 Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lutego 1953 r. o uchyleniu zarządzenia w sprawie tymczasowego włączenia obszaru właściwości Sądu Powiatowego w Gołdapi do obszaru właściwości Sądu Powiatowego w Olecku 9
9. — Nr 19/53 Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 marca 1953 r. w sprawie gospodarki makulaturą 9

PISMA OKÓLNE:

10. — z dnia 24 lutego 1953 r. w sprawie opłat za wydawane przez sądy odpisy aktów notarialnych 10
11. — z dnia 20 marca 1953 r. w sprawie prenumeraty „Ławnika Ludowego“ 10
12. — z dnia 10 marca 1953 r. w sprawie zasięgania przez sądy opinii o żywotności gospodarstw mających powstać w wyniku podziału. Załącznik: Zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa z dnia 3 stycznia 1953 r. 11

OBWIESZCZENIE

13. — o osobach ubezwłasnowolnionych. Lista Nr 1 12

D z i a ł I.

8

ZARZĄDZENIE Nr 11/53 MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 lutego 1953 r.

o uchyleniu zarządzenia w sprawie tymczasowego włączenia obszaru właściwości Sądu Powiatowego w Gołdapi do obszaru właściwości Sądu Powiatowego w Olecku.

§ 1. Uchyla się zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 marca 1951 r. w sprawie tymczasowego włączenia obszaru właściwości Sądu Powiatowego w Gołdapi do obszaru właściwości Sądu Powiatowego w Olecku (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr 3, poz. 12).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1953 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *Tadeusz Rek*
Podsekretarz Stanu

9

ZARZĄDZENIE Nr 19/53 MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 marca 1953 r.

w sprawie gospodarki makulaturą.

W związku z uchwałą Prezydium Rządu Nr 456 z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie gospodarki makulaturą (Monitor Polski Nr A-51, poz. 691) zarządzam:

§ 1. Jednostki organizacyjne podległe Ministerstwu Sprawiedliwości obowiązane są gromadzić w przeznaczonym na ten cel krytym pomieszczeniu makulaturę, a w szczególności:

- różne zniszczone papiery,
- akta kategorii B wybrakowane ze składnicy na makulaturę po uzyskaniu zgody piśmiennej wojewódzkiego archiwum państwowego,
- akta tajne, poufne, jak również materiały koncepcyjne tych spraw, po pocięciu ręcznie względnie przez specjalne maszyny-krajarki,
- zdezaktualizowane druki, które zostały uznane za nie nadające się do jakiegokolwiek dalszego wykorzystania,

e) przeczytane gazety i inną makulaturę.

§ 2. 1. Kierownicy jednostek podległych Ministerstwu Sprawiedliwości, a w Zarządzie Centralnym Dyrektor Departamentu Budżetowo-Gospodarczego wyznaczają jednego z pracowników danej komórki organizacyjnej odpowiedzialnego za gromadzenie i gospodarkę makulaturą oraz poleca:

- ustawienie w każdym pomieszczeniu oddzielnych koszy do makulatury,
- stosowanie posiadanych lub wypożyczonych krajarek do cięcia akt tajnych i poufnych, które nie mogą być w żadnym przypadku palone,
- segregowanie makulatury pochodzącej z akt archiwalnych w oddzielnych opakowaniach z zaznaczeniem, że pochodzi z akt archiwalnych,
- przekazywanie makulatury Centrali Odpadków Użytkowych w stanie zbelowanym lub opakowanej w ten spo-

sób, aby poszczególne asortymenty były oddzielnie bełowane względnie paczkowane i w terminach ustalonych w porozumieniu z właściwą Centralą, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.

Przepis ust. 1 lit. a) i d) obejmuje tylko wybrakowane akta kategorii B doprowadzone za zgodą organów administracji archiwalnej do stanu nieużywalności przez pocięcie krajarkami akt poufnych i tajnych oraz przez rozprucie i przemieszczenie akt innych.

2. Pracownicy odpowiedzialni za gromadzenie makulatury będą sprawować swoje obowiązki poza godzinami pracy i za wynagrodzeniem ustalonym zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 11 października 1952 r. (Monitor Polski Nr A-89 poz. 1390).

§ 3. 1. Brakowanie akt winno być dokonywane zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 1937 r. o przechowywaniu i niszczeniu akt i ksiąg w sprawach administracji sądowej (Dz. U. Nr 42, poz. 335), mając w szczególności na względzie zasadę, że akta o znaczeniu trwałym, nie mogą być niszczone, ani przekazywane na makulaturę, pomimo upływu terminu przechowywania ich w składnicy oraz, że brakowanie akt o znaczeniu czasowym wymaga porozumienia z organami administracji archiwalnej.

2. Do akt w sprawach cywilnych zakończonych przed 1 września 1953 r. ma zastosowanie zarządzenie z 30 listopada 1951 r. (Dz. Urz. M. S. Nr 8, poz. 80), zaś do akt i ksiąg w sprawach administracji i nadzoru — zarządzenie z 28 maja 1952 r. (Dz. Urz. M. S. Nr 1, poz. 1), oba te zarządzenia winny być przede wszystkim ściśle wykonane.

§ 4. 1. Kierownicy jednostek podległych będą nadsyłać do Ministerstwa Sprawiedliwości Departament Budżetowo-Gospodarczy w terminie do dnia 1 października każdego roku projekty planów dostaw makulatury z różnych źródeł w roku następnym. Departament Budżetowo-Gospodarczy Ministerstwa Sprawiedliwości w terminie do dnia 31 października każdego roku opracuje i zgłosi Centralnemu Urzędowi Gospodarki Materiałowej projekt planu dostaw makulatury z poszczególnych źródeł w roku następnym.

2. Kierownicy jednostek podległych sporządzać będą półroczne sprawozdania z wykonania planu dostaw makulatury i nadsyłać je do Ministerstwa Sprawiedliwości w końcu ostatniego miesiąca każdego półrocza.

3. Departament Budżetowo-Gospodarczy Ministerstwa Sprawiedliwości w ciągu miesiąca następnego po upływie półrocza opracuje i prześle do Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej półroczne sprawozdanie z wykonania planu dostaw makulatury.

§ 5. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia sprawować będzie Departament Budżetowo-Gospodarczy Ministerstwa Sprawiedliwości oraz pracownicy odpowiedzialni za gospodarkę drukami i racjonalne zużycie papieru, powołani w poszczególnych jednostkach organizacyjnych.

Traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Sprawiedliwości Nr A. 0/1/4/51 z dnia 17 sierpnia 1951 r. w sprawie gospodarki makulaturą.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. Tadeusz Rek.

Podsekretarz Stanu

10

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 lutego 1953 r.

w sprawie opłat za wydawane przez sądy odpisy aktów notarialnych.

Do

Obywateli Prezesów

Sądów Wojewódzkich i Powiatowych.

Na pytanie nadesłane przez sądy, czy za wydanie przez sąd odpisu aktu notarialnego przechowanego w sądzie należy pobrać opłatę skarbową (Cz. I. pkt 3 lit. d tabeli opłat skarbowych (Dz. U. Nr 9 poz. 73 z 1951 r.) czy opłatę sądową (art. 36 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia:

Sąd uprawniony jest do pobierania opłat sądowych w sprawach cywilnych, których rodzaje są w przepisach o kosztach sądowych wyliczone (art. 1).

Z tej zasady oraz z art. 112 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynika, że w przypadku wydania przez sąd odpisu aktu, znajdującego się w aktach sądu (a więc i w zbiorze dokumentów w ksw.) zastosowanie mają przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Natomiast w przypadku wydania przez sąd odpisu aktu notarialnego znajdującego się jedynie w przechowaniu sądu (w archiwum kancelarii b. notariuszy) zastosowanie mają przepisy o opłatach skarbowych.

Pogląd ten znajduje potwierdzenie również w przepisie § 10 Rozp. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 31. X 1951 r. (Dz. U. Nr 59, poz. 409).

Wicedyrektor Departamentu: K. Czajkowski.

11

PISMO OKÓLNE

z dnia 20 marca 1953 r.

w sprawie prenumeraty „Ławnika Ludowego“.

Do

Obywateli Prezesów

Sądów Wojewódzkich i Powiatowych

Podległe Ministerstwu Sprawiedliwości Przedsiębiorstwo Państwowe „Wydawnictwo Prawnicze“ rozesłało w grudniu ub. r. do wszystkich sądów wojewódzkich i powiatowych pewną ilość posiadanych egzemplarzy „Głosu Ławnika“, licząc się z tym, że w związku z grudniowymi naradami szkoleniowymi ławników egzemplarze te zostaną odpowiednio wykorzystane i rozprzedane nowowybranym ławnikom. Szczegółowe instrukcje w tym względzie zawierało pismo Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 1952 r. L. dz. Z. 4414/52. Duża jednak ilość zwrotów świadczy o nieprzywiązywaniu należytej wagi do akcji szkolenia i podnoszenia kwalifikacji ławników przez obywateli prezesów sądów wojewódzkich i powiatowych.

Departament Kadr i Szkolenia prosi obywateli prezesów o ścisłe przestrzeganie i realizowanie powołanego wyżej pi-

sma z dnia 6.XII 1952 r. L. dz. Z. 4414/52 oraz roztoczenie osobistego nadzoru nad akcją prenumeraty „Ławnika Ludowego“ przez jak największą ilość ławników. Obecnie nakład „Ławnika Ludowego“ ustalony będzie w zależności od zgłoszonej stałej prenumeraty, natomiast zniesiona zostanie od 1 lipca 1953 r. sprzedaż komisowa (w kioskach P. P. K. „Ruch“ i przez kolporterów).

Do poszczególnych sądów zostaną rozesłane wywieszki reklamowe, które należy rozwiesić w gmachu sądu na najwidoczniejszym miejscu.

Niezależnie od pomocy obywateli prezesów, P.P. „Wydawnictwo Prawnicze“ zorganizuje w najbliższym czasie akcję propagandową, polegającą na rozesłaniu do nowowybranych ławników egzemplarzy okazowych i odpowiednich pism (bezpłatnie).

Wicedyrektor Departamentu: E. Jachczyk.

12

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 marca 1953 r.

w sprawie zasięgnięcia przez sądy opinii o żywotności gospodarstw mających powstać w wyniku podziału.

Do

Obywateli Prezesów
Sądów Wojewódzkich, Powiatowych
i Przewodniczących Wydziałów Zamiejscowych.

W związku z rozbieżną praktyką przy stosowaniu przepisów art. 35 § 2 i 39 § 2 postępowania niespornego z zakresu prawa rzeczowego i art. 147 § 2 i 152 § 2 postępowania spadkowego w przedmiocie obowiązku sądów zasięgnięcia opinii o żywotności gospodarstw powstać mających w wyniku

projektowanego podziału nieruchomości oraz art. 41 i 42 post. niesp. z zakresu prawa rzecz. i art. 154 i 155 post. spadkowego w przedmiocie uprzedniego zatwierdzenia planów podziału nieruchomości przez właściwe organy administracji Departament Nadzoru Sądowego Ministerstwa Sprawiedliwości podaje do wiadomości treść zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 3 stycznia 1953 r. Nr UR. Z. I. = 1/24/52 i zwraca uwagę na konieczność uwzględniania go w praktyce sądowej.

Wicedyrektor Departamentu: K. Czajkowski.

Załącznik do pisma okólnego
z dnia 10 marca 1953 r.

MINISTERSTWO ROLNICTWA

Departament Urzędów Rolnych

Nr UR. Z. I. = 1/24/52.

Opinie odnośnie działu
nieruchomości ziemskiej

Warszawa, dnia 3 stycznia 1953 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
Wydział Rolnictwa i Leśnictwa

wg rozdzielnika

Przy rozpatrywaniu skarg w przedmiocie wydawania przez prezydium rad narodowych — wydziały rolnictwa i leśnictwa opinii odnośnie działu nieruchomości ziemskich w przypadkach zniesienia współwłasności lub działu spadku Ministerstwo stwierdziło, że:

- a) prezydium powiatowych rad narodowych — wydziały rolnictwa i leśnictwa wypowiadają się nie tylko co do żywotności gospodarstw mających powstać w wyniku projektowanego podziału, lecz i komu oraz jakie działki należy przydzielić, a kogo ewentualnie spłacać itp.,
- b) prezydium wojewódzkich rad narodowych — wydziały rolnictwa i leśnictwa na skutek odwołań zainteresowanych osób lub z urzędu niejednokrotnie uchylały i zmieniają opinie prezydiów powiatowych rad narodowych — wydziały rolnictwa i leśnictwa w trybie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III 1928 r., o postępowaniu administracyjnym, co w następstwie powoduje napływ skarg do Ministerstwa.

W związku z powyższym Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

1. Właściwą władzą do wydania opinii odnośnie nieruchomości ziemskich będących przedmiotem podziału w naturze w przypadkach zniesienia współwłasności lub działu spadku jest prezydium powiatowej rady narodowej — wydziały rolnictwa i leśnictwa.

2. Opinię należy wydawać na wniosek sądu, przy czym opinia winna zawierać wyłącznie wypowiedź co do żywotności gospodarstw, mających powstać w wyniku projektowanego podziału. Kwestie komu należy przydzielić zaprojektowane gospodarstwa, kogo spłacać itp. należą do właściwości sądu.

3. Opinie, o których mowa wyżej, nie są decyzjami w rozumieniu przepisów rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III 1928 r. o postępowaniu administracyjnym. Zaintere-

sowanym osobom nie przysługuje zatem odwołanie od tych opinii, a prezydium wojewódzkich rad narodowych — wydziały rolnictwa i leśnictwa nie są właściwe do uchylania i zmian takich opinii w trybie przepisów wymienionego rozporządzenia — zarówno na skutek odwołania jak i z urzędu.

4. Prezydium wojewódzkich rad narodowych — wydziały rolnictwa i leśnictwa jak i Ministerstwo jako władza nadzorcza może wydawać opinie, lecz tylko w przypadku zwracania się sądów.

Sądy obowiązane są zasięgnąć opinii prezydiów powiatowych rad narodowych co do żywotności gospodarstw, mających powstać w przypadkach określonych w art. 35 § 2 i 39 § 2 postępowania niespornego z zakresu prawa rzeczowego (przy zniesieniu współwłasności) i na podstawie art. 147 § 2 i 152 § 2 postępowania spadkowego (przy działu spadku).

Prezydium powiatowych rad narodowych obowiązane są jednak wydawać te opinie tylko w przypadku, gdy podział w naturze nieruchomości nie podlega przepisom o obrocie nieruchomości tj. w stosunku do nieruchomości włościąńskich — rustykalnych (art. 2 rozp. Dz. U. Nr 73, poz. 428 oraz zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20. X 1948 r. Nr N. S. 627/48. II. Ksw. — Dz. Urzęd. Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 12).

Zatem w przypadkach, gdy obowiązujące przepisy do przeprowadzenia podziału nieruchomości ziemskiej wymagają uprzedniego zezwolenia władzy administracyjnej, prezydium powiatowych rad narodowych bez względu na sformułowanie przez sąd pisma w sprawie podziału nie wydają opinii, lecz dają zezwolenie na podział wg przedłożonego projektu lub tego zezwolenia odmawiają. Wynika to z przepisów art. 41 i 42 dekretu o postępowaniu niespornym z zakresu prawa rzeczowego oraz art. 154 i 155 dekretu o postępowaniu spadkowym.

W tych przypadkach od orzeczenia prezydium powiatowej rady narodowej przysługuje środek prawny.

Wicedyrektor Departamentu: Inż. Rygałło.

13

OBWIESZCZENIE

o osobach ubezwłasnowolnionych.

Lista Nr 1

a) ubezwłasnowolnieni całkowicie:

Nazwisko i imię	data i miejsce urodzenia	imiona rodziców i nazwisko rodowe matki
Baran Edward	22 listopada 1934 r. w Sułoszowie	Józef i Aniela Goraj
Buławajska Maria	22 sierpnia 1904 r.	Andrzej i Anna
Deda Stanisław	19 października 1898 r. w Lipinach	Paweł i Anna
Duś Cecylia	5 listopada 1904 r. w Jaruszowie	Ignacy i Konstantyna
Dzik Janina	26 września 1929 r. w Krzywczycach	Franciszek i Stefania
Fojcik Albina	11 lutego 1899 r. w Pietraszynie	Jan i Józefa
Heród Maria	1 lutego 1883 r. w Lipnicy Dolnej	Szymon i Anna Dominik
Janicki Stefan	27 sierpnia 1924 r. w Meklemburgu	Franciszek i Aleksandra
Kamizelich Karolina	15 sierpnia 1903 r. w Nyrkowie	Gabryel Brodawa i Jadwiga Li- pińska
Kijak Jadwiga Teresa	12 września 1910 r. w Poznaniu	Jan i Władysława
Klimaszek Robert	29 kwietnia 1923 r. w Raciborzu	Filip i Jadwiga Kalus
Kulik Anna	11 lipca 1900 r. w Malinie	Franciszek i Maria
Knosala Aniela Maria	26 marca 1915 r. w Żelaznej	Jan i Paulina
Miga Michał	18 września 1930 r. w Poradach	Jan i Anna Razik
Nowak Rita Krystyna	15 stycznia 1928 r. w Raciborzu	Antoni i Anna
Pieprzyc Edward	30 maja 1907 r. w Stalinogrodzie	Józef i Maria Dziuk
Pluta Maria	2 września 1915 r. w Adamowie	Antoni i Maria
Rendehen Elfryda Barbara	2 grudnia 1923 r. w Mysłowicach	Franciszek i Maria
Scheffler Gerard	18 listopada 1927 r. w Strzybniku	Mendlik
Tkaczyk Jan	22 kwietnia 1898 r. w Sokółce	Józef i Rozalia Dziwok
		Mikołaj i Anna

b) ubezwłasnowolnieni częściowo:

Nazwisko i imię	data i miejsce urodzenia	imiona rodziców i nazwisko rodowe matki
Barbula Zygmunt	21 października 1936 r. w Olsztynie	Jan i Maria
Czerw Natalia	13 marca 1900 r. w Myszkowie	Michał i Waleria Gałczyńska
Głębik Apolonia	25 maja 1922 r. w Jaworznie	Ludwik Odrzywołek i Rozalia Pa- tucha
Jordan Elżbieta	22 listopada 1906 r. w Płoni	Józef i Paulina Gawlina
Mazurkiewicz Antonina	13 czerwca 1931 r. w Poczajowie	Ignacy i Teodora
Rojka Roman	13 sierpnia 1903 r. w Trątnownicach	

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej